πλήξη τὸ δήμαρχο, διότι δὲν ἐπενέβη τὴ στιγμὴ ποὺ οἱ λησταὶ πέρασαν ἀπὸ κοντά του σέρνοντας τὸ θῦμα τους.

Ὁ κύριος Ζὺλ ἀποκρίθηκε ὅτι, ἂν ἔδινε σημεῖα ζωῆς, θὰ ἐπακολουθοῦσε γενικὴ σφαγὴ κι' ὅτι πρέπει νὰ τὸν συγχαροῦν, γιατὶ ἐχάθηκε ἕνας μόνον ἄνθρωπος.

Μὰ τὰ φρόνιμα αὐτὰ λόγια δὲν καθησύχασαν τὸ νομάρχη. Ἐφοβόταν, μήπως οἱ Βωτρὲν αἰχμαλώτισαν τὸ γιατρό, γιὰ νὰ τὸν κρατοῦν ὡς ὅμηρο, πρᾶγμα ποὺ θὰ μπέρδευε τὴν κατάσταση.

Ἡ σκέψις δμως ὅτι οἱ Βωτρὲν εἶχαν κρεμάσει πιὰ τὸ γιατρὸ ἔδινε στὸ νομάρχη κάποια ἐλπίδα... Αὐτοὶ οἱ κακοῦργοι θὰ εἶχαν βέβαια, χορτάσει αἷμα ! Ὁ γιατρὸς Ὀνορᾶ θὰ ἦτανε πιὰ νεκρός ! Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὁ νομάρχης ἦταν ἐλεύθερος νὰ μὴν ὀπισθοχωρήσῃ μπροστὰ σὲ ὁποιαδήποτε μέτρα. Μάλιστα ἀφοῦ καὶ ἡ ἴδια κυβέρνησις εἶχε ἀπελπιστῆ ἀπὸ τὶς φῆμες ποὺ εἶχαν ἀρχίσει νὰ κυκλοφοροῦν. Ἔλεγαν, πραγματικῶς, ὅτι οἱ τρεῖς ἀδελφοί, — πολιτικοὶ παράγοντες, — εἶχαν ἀποσιωπήσει κατὰ τὴν διάρκεια τῆς δίκης τοὺς τὶς ἐκλογικές τους σχέσεις, ἐπειδὴ τοὺς εἶχαν ὑποσχεθῆ, νὰ τοὺς διευκολύνουν τὴν ἀπόδρασίν τους...

Ἐκεῖνο δμως ποὺ τοὺς παραξένευε ὅλους ἦταν ἡ ἀπόδρασις τῶν Βωτρὲν ἀπ' τὴ φυλακήν. Πῶς κατώρθωσαν καὶ τὸ σκάσανε ; καὶ οἱ τρεῖς ἀδελφοὶ Βωτρὲν ἦσαν βολμένοι σ' ἕνα κελλί. Ἐκεῖ φυλαγόντοῦσαν ἀπὸ πέντε ἀστυνομικούς. Κι' δμως εἶχαν καταφέρει νὰ τὸ σκάσουν λὲς καὶ εἶχαν φτερά. Ὅταν ἔγινε αὐτὸ τὸ πρᾶγμα οἱ φύλακές τους παίζανε χαρτιά, ἐνῶ ὁ Ἠλίας, ὁ Συμεὼν καὶ ὁ Οὐμπὲρ στεκόντουσαν πλάϊ καὶ ἔδιναν συμβουλές.

Ὅταν, ἀφοῦ τέλειωσε ἡ παρτίδα, σήκωσαν τὸ κεφάλι οἱ δεσμοφύλακες, τοῦ κάκου γύρεψαν τοὺς φυλακισμένους. Εἶχαν ἀνεμοχαθῆ ! Βρῆκαν μόνο δυὸ σιδερένιες μπάρες ἀπὸ τὰ κάγκελα τοῦ παραθυροῦ λυγισμένες· δυὸ φοβερὲς μπάρες ποὺ κανένα μπράτσο ἀνθρωπου δὲ θὰ μποροῦσε νὰ τις λυγίση σὲ τέτοιο βαθμό !

Βέβαια, οἱ τρεῖς ἀδελφοὶ εἶχαν πετάξει ἀπὸ τὸ παράθυρο. Ναί, πετάξει ! Κομμιὰ ἄλλη λέξη δε μποροῦσε νὰ παραστήσῃ τελειότερη τὴ μυστηριώδη αὐτὴ περίπτωση Καὶ τωρα ἔπρεπε νὰ ξαναπιάσουν, ζωντανοὺς ἢ νεκρούς, τοὺς τρεῖς Βωτρέν !

— »Τὰ πάντα πρέπει νὰ γίνουν μὲ τάξι καὶ δραστηριότητα — εἶπε ὁ κύριος Ματιὲ Ντελαφος στὸν ὁπολομητα ντὲ Τουρνουαρ. Ταγματαρχα, θὰ τρέξετε μὲ τοὺς ἄνδρες σας κατὰ μῆκος τοῦ δρομου τῆς Τουρνιλὸν-λα- Ρὶβιέρ, ἕως τὴ Γκραντ-Ὠμπέλ, ὅπου θὰ συναντήσετε το ἀποσπασμα, τὸ ὁποῖον ἔρχεται ἀπο τὸ μερος τοῦ Σεραλε. Μόνον ὁ δρόμος αυτος εἶν' ἐλεύθερος τὴ στιγμὴ αὐτὴ καὶ πρεπει να τὸν ἀποκλεισετε. Θα συνεννοηθῆτε μὲ τὸ συνταγματάρχη Νευ Μπριάζ, και θα προσβάλετε τοὺς λησιὰς μεταξὺ Μοαμπὶ καὶ Πιερφέ.

»Πέστε στο συνταγματάρχη να ρίξῃ ὅλο του τὸ σύνταγμα μὲς στο δασος, να ψαξῃ σὲ καθε θάμνο, ἀναμεσα σὲ κιαθε πρασινάδα. Ἂν συναντηθῆτε μὲ τους λησεας και αὐτοὶ τολμησουν να ἀμυνθοῦν, σκοτῶστε τους ! Ὅταν φθασετε στο Μοαμπὶ στειλτε ἕναν ἀγγελιοφόρο. Καὶ ἐμεῖς πάλι απο δω θὰ μποῦμε στὸ δασος. Ἐννοήσατε ; Χαιρετε καὶ καλὴ ἐπιτυχία ! Ὅσο για μενα, θὰ πω στὴ γρηα Βωτρέν, γιὰ νὰ τῆς ζητήσω μερικες ἐξηγησεις».

Καὶ ὁ νομαρχης διευθυνθηκε στὸ σπίτι τῶν Βωτρέν, ἀκολουθουμενος, σχεδον απ' ὅλο το χωριο.

Ἐκεῖνοι ποὺ εἶχαν ἀνακατευθῆ στὸ νυχτερινὸ δρᾶμα πρόσεχαν νὰ μὴ φαινωνται. Ἐξ ἄλλου, μερικοὶ ἀπ' αὐτους ἦσανε κρεμβατομένοι ἀπο τον τρομο τους. Τα μονα προσωπα ποὺ θα μπορούσαν να ποῦνε την ἀληθεια για τα νεκτερινα γεγονοτα κρύβονταν ἢ σώπαιναν.

Τίποτε τὸ παράδοξο λοιπὸν ἂν ἡ φήμη παρίστανε ἐξογκωμένα τὰ πραγματα. Πολλοι ὑιεσπηριζαν, οτι οἱ Βωτρὲν εἶχανε παρη μεσ' το δασος κομμια ὀβκαρια αἰχμαλωτους, ωφυ τους ἔκοψαν τη γλῶσσα μὲσ' τη σαλα τοῦ «Χρυσου Ἠλιου» για νὰ μὴν φωναξουν.

Στο μεταξὺ, χωμενη σὲ κρεβατι της ἡ γρηὰ Μπαρμπ γελουσ' και γελασε ἀκομα περισσοτερο μεσα της ὅταν ὁ νομαρχης τὴν ἐπλησιασε γιὰ να τῆς κανει μερικες ἐρωτησεις.

Ἡ ἀπαισια μεγαιρα ἦταν ἀκομα πιο περηφανη ἀπ' τὶς ἄλλες φορες, γιατι εἶχε φερει τρία πλαοματα στον κοσμο μὲ τὰ ὁποια εἶχε να καμη ὀλη ἡ Δηλυοκρατεια. Και ὁ ὑιός με τὸν ὁποῖο ἀπαντουσε, τοὺ, ἔκανε ὅλους ν' ἀναριχιαζουν ἀπο φρίκη.

— "Α ! Πιασανε τὸ γιατρὸ τον 'Ονορᾶ ;... εἶπε, χώ, χώ ! Δὲ θἄθελα νὰ εἶμαι οὔτε ψυλλος στὸν κόρφο του !

Καὶ μαλισια στην κατάληληλη ἐξουσια προσθεσε :

— Τ' ἀγόρια μου ! Καὶ νὰ σκεφθῆ κανεὶς πῶς καὶ οἱ τρεῖς τους γεννήθηκαν τὴν ἴδια μέρα ! Λιγες μανάδες μποροῦνε νὰ καμαρώνουνε κῶ, ἔχουνε τετοιους γυιους, ἀληθινα θηρια σὰν τοὺς δικούς μου. Το Γκουρέμνο πρεπει να μου δωση βραβεῖο ! Στ' ἀλήθεια, γιὰ μια στιγμὴ νομισα πῶς θἄπαιρνα το παρασημο τῆς «Λεγεῶνος τῆς τιμῆς» !

Ἀφοῦ εἶπε αὐτά, ἡ ἀπαισία μέγαιρα σώπασε καὶ δεν ἤθελε ν' ἀπαντήση σε ἄλλες ἐρωτήσεις.

Τὴ στιγμὴ ἀκριβῶς ἐκείνη ἔγεινε κάποιος μεγαλος θορυβος γύρω ἀπο τὸ σπίτι καὶ ὅλοι κινήθηκαν γιὰ να δοῦνε τί εἶνε.

(Ἀκολουθεῖ)

ΜΙΚΡΑ ΙΣΤΟΡΙΚΑ

ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΤΩΝ ΦΩΤΩΝ

Ἄλλοτε στὴ Γαλλία, ὅταν ἤθελαν νὰ κάμουν σ' ἕναν ἄνθρωπο θανάσιμη προσβολή, ἔκοβαν τὸ τραπεζομάνδηλο στὸ μέρος ποὺ καθότανε κι' ἔτρωγε στὸ τραπέζι. Παρομοία προσβολὴ ἔγινε τὴν ἡμέρα τῶν Φώτων εἰς βάρος τοῦ Πρίγκηπος Γουλιέλμου Ἐνώ, ἐπὶ Λουδοβίκου ΙΣ'. Ὁ Βασιλεὺς Λουδοβίκος εἶχε καλέσει ἀνήμερα τῶν Φώτων σὲ γεῦμα πολλοὺς εὐγενεῖς, μεταξὺ τῶν ὁποίων βρισκόταν κι' ὁ Ἐνώ. Ἔξαφνα ἐνῶ ἐγευμάτιζαν παρουσιάστηκε στὴν αἴθουσα, κατὰ διαταγὴν τοῦ Βασιλέως βέβαια, ἕνας βασιλικὸς κήρυκας, πλησιάσας σὸ τριπέζι ἔκοψε τὸ τραπεζομάνδηλο στὸ μέρος ἀκριβῶς ποὺ ἐκάθητο ὁ Ἐνώ, λέγοντας :

— Ἕνας πρίγκηπ ποὺ ἦταν ἕως τώρα ἀπόλεμος καὶ κουραμπιές, δὲν εἶνε ἄξιος νὰ παρακάθεται καὶ νὰ τρώγη στὸ τραπέζι τοῦ βασιλέως !..

Ὁ Ἐνὼ διαμαρτυρήθηκε ἀλλὰ σὲ λίγο ἀναγκάσθηκε νὰ σηκωθῆ καὶ νὰ φύγη, ὑπὸ τοὺς γιουχαϊσμοὺς καὶ τὶς λοιδωρίες τῶν προσκεκλημένων !..

***

Ὁ ποιητὴς Λινιὲρ ἤπιε κάποτε, ἀνήμερα τῶν Φώτων, ὅλο τὸ ἁγιασμένο νερὸ τῆς λευκάνης μιᾶς ἐκκλησιᾶς, ἁπλῶς καὶ μόνον γιατὶ εἶχε βρέξει μέσα σ' αὐτὸ ἡ ἐρωμένη του τὰ ροδόχροα δάκτυλά της !

***

Στὴν ἐποχὴ τοῦ Μακεδονικοῦ ἀγῶνος κατὰ τὴν ἑορτὴ τῶν Θεοφανείων, οἱ Βουλγαροι κομιτατζῆδες, ἔριχναν μέσα στὸ νερὸ τοῦ ἁγιασμοῦ τῶν Βελεσσῶν, δηλητήριο, γιὰ νὰ δηλητηριασθοῦν οἱ ὀρθόδοξοι ποὺ θὰ ἐκκλησιάζονταν καὶ θὰ ἔπιναν ἁγιασμὸ ἐκείνη τὴν ἡμέρα !

Εὐτυχῶς ἡ δόσις τοῦ δηλητηρίου ἦταν λίγη. Κ' ἔτσι ἐσώθηκαν οἱ ἕλληνες.

Κατόπιν ἐγνώσθη ὅτι τὸ μέσον αὐτὸ τῆς δολοφονίας ἀθῶου κόσμου, τὸ ὑπέδειξε στοὺς κομιτατζῆδες ἕνας ἰταλὸς ὑπάλληλος κάποιου Προξενείου τῆς Μακεδονίας !...

***

Σὲ πολλὰ μέρη τῆς Μακεδονίας καὶ ἰδίως στὴ Καστορία, ὅταν ἔριχναν τὸ σταυρὸ στὰ νερὰ γιὰ νὰ ἁγιασθοῦν, ἐνίπτοντο συγχρόνως ἐκεῖ, καὶ ὅλοι οἱ παρευρισκόμενοι Χριστιανοὶ καὶ πολλοί... Τοῦρκοι ἀνεγνώριζαν ἔτσι τὴ δύναμι τῆς χριστιανικῆς θεοσκείας !...

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ ΝΕΑ

Πρὸς τιμὴν τοῦ Ἴψεν

Ἡ Νορβηγικὴ Κυβέρνηση διωρισεν κατ' αὐτὸ εἰδικὴν ἐπιτροπὴν, ἡ ὁποία θὰ κουτυρίση το σχετικὸ πρόγραμμα προκειμένου νὰ ἑορτασθῆ ἡ ἑκατονταετηρὶς τοῦ "Ἰψεν.

— Πρὸ ὀλίγων μαλιστα ἑβδομαδων στο Πανεπιστημιο τοῦ Ὀσλο ἔγινε συζήτηση γιὰ τὶς λεπτομερειε αὐτοῦ τοῦ ἔργου καὶ ἀποφασίστηκε νὰ διοργανωθῆ καὶ στὸ ἐξωτερικὸ μιὰ «ἑβδομὰς τοῦ "Ἰψεν», κατὰ τὴν ὁποία νὰ παιχτοῦν στὰ μεγαλυτερα εὐρωπαϊκὰ θέατρα ἔργα τοῦ μεγάλου Νυρβηγοῦ συγγραφέως.

Ἐπίσης, στὸ ἐθνικὸ θέατρο τοῦ Ὀσλο θὰ ἀνεβασθῆ μιὰ σειρὰ ἀπὸ ἔργα τοῦ "Ἰψεν ἀποκλειστικῶς, ἡ ἐπιστημονικὴ ἐπιτροπὴ θὰ ἐκδώσῃ ὁλόκληρο τὸ ἔργο τοῦ παραστοῦν ὅλα τα μελη τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, θὰ γίνῃ στο ἀμφιθέατρο τοῦ Πανεπιστημιου.

***

Ἡ Ντελέντα ἐνώπιον τοῦ Μουσσολίνι

Ἡ Ἰταλὶς συγγραφεὺς Γκραζία Ντελεντα, ἡ ὁποία τιμηθηκε μὲ το παγκόσμιο φιλολογικο βραβεῖο τοῦ Νομπελ, ἐλεοκε, ἐτιμησε τον κ. Μουσσολίνι, ὁ ὁποῖος συνωμιλησε μαζὶ της ἀπονω ἀπο μιὰ ὥρα καὶ ὅταν ἔφευγε τῆς ἔδωσε για ἀναμνηση μια ἐλευταία φωτογραφια του, μεσα σὲ πολυτιμο πλουσιου με θερμὴν αὐτογραφο ἀφιερωσὴ του.

Ἐπίσης ὁ Ἰταλὸς δικτάτωρ, θέλοντας νὰ δείξῃ την ἐκτίμησή του προς τὴ διαοημη συμπατριωτισσά του, διετεξε νὰ τῆ ἐδοθῆ ἰδιαίτερο διωρισμα στο μεγαρο τῆς Ἰταλικῆς Πρεσβείας της Στοκχόλμης, ὅπου ἐπροκειτο να γινῆ ἡ ἐπίσημος ἀπονομὴ τοῦ βραβείου Νομπελ.

ΦΤΕΡΑ ΣΤΟΝ ΑΝΕΜΟ

— Ποιὸ πρᾶγμα εἶνε ἐλαφρότερο κι' ἀπ' τὸ φτερὸ τοῦ πουλιοῦ ; — Ἡ σκόνη. — Ποιὸ πρόγμα εἶνε ἐλαφρότερο κι' ἀπ' τὴ σκόνη ; — Ὁ ἄνεμος.— Ποιο πρᾶγμα εἶνε ἐλαφρότερο κι' ἀπ' τὸν ἄνεμο ; — Ἡ γυναίκα.— Ποιὸ πρᾶγμα εἶνε ἐλαφρότερο κι' ἀπ' τὴ γυναίκα ; — Κανέναι.·

Ἰνδικὴ παροιμία